

Κατά το άρ. 30 του ΥΚ με τίτλο: «Καθήκοντα υπάλληλου»: «1. Ο υπάλληλος εκτελεί τα καθήκοντα του κλάδου ή της ειδικότητας του. 2. Σε περιπτώσεις επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης που δεν μπορεί να καλυφθεί με άλλον τρόπο, επιτρέπεται να ανατίθενται στον υπάλληλο καθήκοντα άλλου κλάδου ή ειδικότητας. Σε όμοιες περιπτώσεις επιτρέπεται να ανατίθενται στον υπάλληλο εργασίες συναφείς με την ειδικότητα ή τα καθήκοντα του ή για τις οποίες έχει την απαιτούμενη εμπειρία ή ειδικευση. 3. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάθεση επιτρέπεται για χρονικό διάστημα έως δύο (2) μηνών με αιτιολογημένη απόφαση του οικείου προϊσταμένου. Παράταση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος έως έξι (6) μήνες ακόμη επιτρέπεται μετά από αιτιολογημένη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου».

Κατά το άρ. 25 του ΥΚ με τίτλο: «Νομιμότητα υπηρεσιακών ενεργειών»: «1. Ο υπάλληλος είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων του και τη νομιμότητα των υπηρεσιακών του ενεργειών. 2. Ο υπάλληλος οφείλει να υπακούει στις διαταγές των προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί διαταγή, την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει, πριν την εκτέλεση, να αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να εκτελέσει τη διαταγή χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η διαταγή δεν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ο υπάλληλος οφείλει να υπακούσει σε αυτήν. 3. Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή. Όταν σε διαταγή, η οποία προδήλως αντίκειται σε διατάξεις νόμων ή κανονιστικών πράξεων, διατυπώνονται επείγοντες και εξαιρετικοί λόγοι γενικότερου συμφέροντος ή όταν, ύστερα από άρνηση υπακοής σε πρώτη διαταγή που προδήλως αντίκειται σε τέτοιες διατάξεις, ακολουθήσει δεύτερη διαταγή που εκθέτει επείγοντες και εξαιρετικούς λόγους γενικότερου συμφέροντος, ο υπάλληλος οφείλει να εκτελέσει τη διαταγή και να αναφέρει συγχρόνως στην προϊσταμένη αρχή εκείνου που τον διέταξε. Επί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, εφόσον εκείνος που διέταξε είναι το διοικητικό συμβούλιο ή το ανώτατο μονομελές όργανο διοίκησης, η αναφορά υποβάλλεται στον εποπτεύοντα Υπουργό. Εάν εκείνος που διέταξε είναι ο Υπουργός, η αναφορά υποβάλλεται στον Πρωθυπουργό.

Κατά το άρ. 14 του π.δ. 410/1988: «1.Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τα θεμελιώδη καθήκοντα, τους περιορισμούς και την αστική ευθύνη των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων εφαρμόζονται ανάλογα και για το προσωπικό του Κεφαλαίου αυτού, με εξαίρεση τις διατάξεις για την εντοπιότητα. 2. Οι διατάξεις που ισχύουν για τη διάρκεια του χρόνου εργασίας των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων εφαρμόζονται και για το παραπάνω προσωπικό. Τυχόν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις δεν θίγονται».

Όπως προκύπτει από την ανωτέρω διάταξη του άρ. 30 ΥΚ, η οποία τυγχάνει και ως προς τους υπαλλήλους ΙΔΑΧ εφαρμογής κατά το άρ. 14 του π.δ. 410/1988, καθήκοντα «άλλου κλάδου ή ειδικότητας» επιτρέπεται να ανατίθενται σε υπάλληλο μόνον σε περίπτωση «επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης». Ο ν. μιλά σαφώς – στον ενικό – για καθήκοντα «άλλου κλάδου ή ειδικότητας» και όχι για καθήκοντα περισσότερων κλάδων ή ειδικοτήτων. Κατά συνέπεια, η επάλληλη ανάθεση περισσότερων παράλληλων καθηκόντων σε υπαλλήλους, πλην αυτών της κύριας θέσης του, δεν είναι νόμιμη. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι η ανάθεση καθηκόντων «άλλου κλάδου ή ειδικότητας» - στον ενικό αριθμό, μίας δηλαδή επιπλέον θέσης- μόνον όλως κατ' εξαίρεση, λόγω επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης μπορούν να ανατεθούν. Πρόκειται για διάταξη, η οποία ως εξαιρετική ερμηνεύεται στενά, διότι προϋποθέτει επιτακτική υπηρεσιακή ανάγκη, αδυναμία δηλ, του αρμοδίου υπαλλήλου να ασκήσει τα καθήκοντά του (Α.Τάχος/Ι.Συμεωνίδης, ΕρμΥΚ, γ έκδ., τομ. Ι, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2007, άρθρο 30, σ. 356-7). Ολωσδιόλου, επομένως, απαγορεύεται η παράλληλη ανάθεση καθηκόντων δεύτερης, όπως εν προκειμένω, θέσης.

Δεν συντρέχουν επείγοντες λόγοι, που καθιστούν αυτή την (δεύτερη–κατά σειρά) παράλληλη ανάθεση καθηκόντων αναγκαία, οι οποίοι, άλλωστε, έστω κι αν συνέτρεχαν (επιτακτικές υπηρεσιακές ανάγκες, που δεν μπορούν να καλυφθούν με άλλον τρόπο και αιτιολογούνται και αποδεικνύονται προσηκόντως από την υπηρεσία, **γνωμ.ΝΣΚ 30/2024**), θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την πρώτη παράλληλη ανάθεση και να την καταστήσουν νόμιμη, όχι, όμως, σε κάθε περίπτωση την δεύτερη κατά σειρά ανάθεση

Επιπλέον η (πρώτη) παράλληλη ανάθεση καθηκόντων σε υπάλληλο οφείλει να γίνεται για περιορισμένο χρόνο, διμήνου και το μέγιστο εξαμήνου, μάλιστα στη δεύτερη περίπτωση μετά από απόφαση Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ενώ τυχόν υπέρβαση αυτής της προθεσμίας δεν είναι σε κάθε περίπτωση επιτρεπτή, ώστε, πράξη ανάθεσης παράλληλων καθηκόντων για *αόριστο χρόνο* να είναι για τον λόγο αυτόν παράνομη **(ΔΕΦΑΘ 894/2012)**. Αυτό ισχύει πολλώ μάλλον για την δεύτερη στη σειρά ανάθεση καθηκόντων.

Τα καθήκοντα της παράλληλης ανάθεσης καθηκόντων του υπαλλήλου οφείλουν να είναι *συναφή* με τα κύρια καθήκοντά του και όχι διαφορετικά από εκείνα για τα οποία προσλήφθηκε και για τα οποία δεν διαθέτει τα ανάλογα προσόντα **(ΔΕΦΑΘ 2929/1986)**.

Έχει ήδη κριθεί προδήλως παράνομη πράξη ανάθεσης (πρώτων κατά σειρά) παράλληλων καθηκόντων σε υπάλληλο άνευ ορισμένης προθεσμίας, με την αιτιολογία ότι από τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν.3528/2007, του οποίου γίνεται επίκληση στο προοίμιο της προσβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι ο υπάλληλος εκτελεί τα καθήκοντα του κλάδου ή της ειδικότητάς του και μόνο κατ'εξάιρεση, σε περιπτώσεις επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης που δεν μπορεί να καλυφθεί με άλλο τρόπο, επιτρέπεται να ανατίθενται στον υπάλληλο καθήκοντα άλλου κλάδου ή ειδικότητας, η δε ανάθεση επιτρέπεται για χρονικό διάστημα έως δύο (2) μηνών, με αιτιολογημένη απόφαση του προϊσταμένου του, και μπορεί να παραταθεί έως έξι (6) μήνες ακόμη, μετά από αιτιολογημένη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, η τοποθέτηση της αιτούσας σε αλλότρια καθήκοντα, με απόφαση του Αναπληρωτή Διοικητή του καθού Νοσοκομείου, για αόριστο χρονικό διάστημα, χωρίς παράθεση οποιασδήποτε αιτιολογίας, για ύπαρξη επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης που δεν μπορεί να καλυφθεί με άλλον τρόπο, όπως απαιτούν οι παραπάνω διατάξεις, δεν βρίσκει νόμιμο έρεισμα στις διατάξεις αυτές και ο λόγος ακύρωσης που προβάλλει η αιτούσα, ότι η παραπάνω τοποθέτησή της σε αλλότρια καθήκοντα δεν είναι νόμιμη, παρίσταται ως προδήλως βάσιμος. Κατά συνέπεια, συντρέχει λόγος χορήγησης της αιτούμενης αναστολής, κατά το άρθρο 52 (παρ.7) του π.δ/τος 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α') **(ΔΕΦΑΘ 894/2012, ΝΟΜΟΣ)**.